

KATASTROFIZEM

Vprašanja, ki jih bomo v nadaljevanju poizkušali vsaj delno osvetliti so: zakaj so skoraj vsi preroki napovedovali konec sveta po ali okrog let 2000 (ali 2004) in 2012, o možnih virih in podatkih, na katerih so osnovane njihove prerokbe in kateri so najverjetnejši naravni vzroki ali kozmični vplivi, ki narekujejo katastrofične spremembe.

KATASTROFIZEM (GEOLOŠKA DEFINICIJA): Teorija, ki pravi, da so vse velike spremembe na Zemlji povzročali nenadni, časovno kratki, po vsej Zemlji obsegajoči dogodki.

Vse starodavne prerokbe omenjajo kozmične katastrofe (komet, meteor) ali geološke spremembe (spremembe zemeljskih polov, potresi, vulkani) ali veliko vojno. In vse to naj bi se začelo dogajati okrog leta 2000 (2004).

Za začetek si pogledimo glavne vzroke, ki običajno vplivajo na velike geološke spremembe. Te vzroke delimo na:

- zunanje, ki so posledica trkov meteorjev ali kometov, vpliva povečanih aktivnosti sončnih peg in s tem povečani aktivnosti plazme ter
- notranje, ki so posledica zelo močnih potresov, vulkanskih izbruhov, premikov zemljine skorje, poplaval in premikov zemljinih polov.

Zaradi tektonskih premikov zemeljske skorje pride do velikih potresov, izbruhov vulkanov, nastanka novih kontinentov, zaradi premikov zemeljskih plasti se spremenijo klime na teh območjih, nastopijo polarne zime, kjer jih prej ni bilo, do 1000 m visoki tsunami valovi uničijo obalne pasove, orkanski vetrovi hitrosti preko 500km na uro uničijo vso vegetacijo, ki pa tudi zaradi vulkanskega pepela, obdobja brez Sonca za več let izgine. Polarni led se zaradi premika polov začne topiti, dežuje mnoga leta, nastopijo globalne poplave, morje se dvigne. Po različnih scenarijih, napovedih, prerokbah in zapiskih iz davnine naj bi se to zgodilo zelo kmalu.

Za boljše razumevanje osvetlimo nekaj osnovnih pojmov iz astronomije planeta Zemlje

Zemlja se vrti okrog svoje osi (24 ur) v nasprotni smeri urinega kazalca, s hitrostjo preko 1500km/uro. Zemlja se tudi vrti okrog Sonca s hitrostjo okrog 100.000 km/uro (28km/s), zopet v nasprotni smeri gibanja urinega kazalca po poti, ki ni prava krožnica ampak manjša elipsa (razlika največ do 6% od pravilnega kroga). To pot naredi v 365,2422 dni. Zemljina os vrtenja je nagnjena za okrog $23,5^{\circ}$ od vertikale. Tako je 6 mesecev v letu severni pol nagnjen stran od Sonca in šest mesecev proti Soncu. Ta nagib določa tudi kot pod katerim padajo sončni žarki na Zemljo in od tega so odvisni letni časi. Ta odmični kot (nagib eklipse) se z leti spreminja (žiroskopski moment pri vrtenju) in varira znotraj treh stopinj, od $22,1^{\circ}$ do $24,5^{\circ}$. Gravitacijski vpliv Sonca se razteza na preko 23 trilijonov km v vesolje, kar je približno polovica poti do prve zvezde. Na Zemljo vplivajo tudi gravitacijske sile drugih planetov in Lune. Zaznavni so tudi drugi vplivi planetov, kot so motnje kratkovalovnih frekvenc (električne disturbance v zgornji Zemljini atmosferi) na Zemlji, ko so planeti Jupiter, Saturn in Mars v isti liniji v relaciji do Zemlje. Na Zemljo vplivajo tudi izbruhi sončne plazme. Zaradi centrifugalne sile je Zemlja sploščena in obseg Zemlje okrog ekvatorja je za 21 km večji od polarnega. Ta večja masa na ekvatorju tudi drži Zemljo znotraj osi gibanja. Sonce in mesec vplivata na zemeljsko os (ki je odmaknjena od navpične osi) tako, da ta precesira (žiroskopski

moment), to pomeni da se počasi nihajoče vrtili v smeri urinega kazalca v nasprotni smeri vrtenja Zemlje okrog svoje osi. To gibanje je karakteristično za Zemljo znotraj našega sončnega sistema in polni cikel traja 25.920 let. Zaradi tega tudi Severni pol kaže v zgodovini na različne zvezde. Trenutno je zvezda severnica alfa Ursae Minoris (Polaris), 300 let pr.n.št. je bila alfa Draconis, 14,000 n. št. pa bo Vega.

Zvezdni pas približno 7⁰ severno in južno okrog ekliptike vsebuje 12 zvezdnih konstelacij:

OVEN, BIK, DVOJČKA, RAK, LEV, DEVICA, TEHTNICA, ŠKORPION, STRELEC, KOZOROG, AQUARIUS, RIBI

Te konstelacije so po velikosti, obliki in pojavljanju na nebu znotraj vidnega zvezdnega pasu različne, vendar so dovolj enake, da vzdržujejo nekak zvezdni red prikazovanja na nebu ob vzhajanju in zahajanju Sonca. In Sonce vsak mesec (30 dni) vzhaja v drugem ozvezdju (smer vzhod - zahod) in tako vsako leto. Vendar zaradi precesije Sonce vzhaja v istem znaku (sončni vzhod ob pomladnem enakonočju) le 2160 let (2148 let bolj natančno) in nato začne vzhajati v naslednjem znaku (gibanje ozvezdij v nasprotni smeri). Tako je ob pomladnem enakonočju od leta 10970 pr.n.št. do 8810 pr.n.št. Sonce vzhajalo v levu (egipčanska sfiga ima glavo leva), od 8810 pr.n.št. do 6650 pr.n.št. v raku, od 6650 pr.n.št. do 4490 pr.n.št. v dvojčkih, od 4490 pr.n.št. do 2330 pr.n.št. v biku, od leta 2330 pr.n.št. do 170 pr.n.št. v ovnu (Mojzes), od 170 n.št. do 1990 n.št. v ribah (Kristus) in od 1990 (1.05) do 4150 bo vzhajalo v vodnarju, od 4150 do 6310 v kozorogu, od 6310 do 8470 v strelcu, od 8470 do 10630 v škorpionu, od 10630 do 12790 v tehtnici in od 12790 do 14950 v devici. Celoten precesijski cikel traja 25.920 (25.776) let in tako je bilo tudi zadnjih 100 milijonov let. V velikem kozmičnem precesijskem ciklu je ozvezdje RIBE zadnje. To je čas smrti in transcendence. Nastopa nov cikel, ki se začne z ozvezdjem Vodnar (1990), ki ga predstavljata dve zig-zag liniji, ena pozitivna ena negativna. Morata biti za vedno v harmoniji, ravnovesju, drugače lahko pride do katastrofe. Ob vsakem začetku novega kozmičnega precesijskega cikla se dogajajo velike spremembe.

Sončne pege

Leta 1986 je Maurice Cotterell predstavil teorijo, s katero je povezal astrologijo in sončne pege. Magnetno polje Sonca je zelo kompleksno, zančno utripa in se zvija v vozle. Te zanke so tudi vzrok za nastanek sončnih peg, ki so vidne na površini Sonca. Število, velikost in lokacije sončnih peg se stalno spreminjajo, imajo pa močan vpliv na Zemljino magnetno polje (magnetosfero). Ko je še delal v Cranfield Institutu za tehnologijo, je Maurice izdelal program, ki je izračunaval relacijo med sončnim in Zemljinim magnetnim poljem. Njegov model je točno določil cikel sončnih peg na 11.5 let. Pri tem se je pokazal tudi grafični model daljših ciklov, z največjo periodo 1.366.040 dni. To periodo so v svojih mitih o koncu posameznih obdobjih in astronomskih dognanjih uporabljali Maya in Azteki (plumed serpent).

Vpliv plazme

Plazma je četrto agregatno stanje materije. Erupcije plazme se na Soncu redno dogajajo in segajo daleč v vesolje. Plazmični vplivi se pri povečani aktivnosti sočnih peg (vsakih 11,5 let, zadnja leta 1999/2000) čutijo tudi na Zemlji. Registrirali so primere (Kanada), ko je zaradi povečanega elektronskega dežja izpadlo večje število transformatorskih postaj in cela mesta so ostala brez elektrike. Planet Venera - njen mitološki rep naj bi imel izvor v velikanski erupciji plazme in satelit SOHO je leta 1997 odkril plazmično strukturo, ki sega od Venere do površja Zemlje. Ta rep

poznan v mitologiji in risbah planeta Venere) tudi podpira teorijo, da je današnja orbita Venere v sončnem sistemu novejša, ne tako stara. Na to se vežejo teorije o različnih orbitah planetov okrog našega Sonca.

Premiki Zemljinega magnetnega pola

S spremembami magnetnega pola povezujejo vulkanska in potresna dogajanja. V zadnjem času se magnetni pol Zemlje vsako leto giblje stran od geografskega za nekaj stopinj na zahod, trenutno je magnetni pol lociran nekje v severni Kanadi, 14 stopinj stran od severnega pola. Magnetni pol naj bi se v zadnjih 80.000.000 letih obrnil že najmanj 170 krat. Spremembo magnetnega pola povezujejo z rotacijo Zemlje okrog svoje osi in z njenim kotnim vrtenjem - precesijo. Nekateri znanstveniki verjamejo, da se bo naslednja sprememba zgodila okrog leta 2030. Moč magnetnega pola je trenutno najmanjša. Leta 28.000 pr.n.št. naj bi se magnetni pol predzadnjič zamenjal in obrat naj bi trajal okrog 4000 let. Zadnja sprememba magnetnega pola (beleži se v rudninah) – je nastopila pred nekaj več kot 12.400 leti - Gothenburgov magnetni obrat in ta naj bi trajal vsega 2000 let. V tem času naj bi tudi za kratko nastopilo bolj mrzlo vreme, čeprav so se v tem času severni ledeniki (Severna Evropa, Severna Amerika) že na veliko topili. Sonce tudi začne svoj cikel - magnetnega reverzibilnega cikla pola. Solarni-magnetni cikli se dogajajo vsakih 11.600 let in vplivajo na premike magnetnih polov. Popolni magnetni obrat se bo na Soncu zgodil v letu 2012 (datum se zopet veže na Maya koledarje).

Premiki Zemljine skorje

Zemeljska plast litosfera se včasih premakne glede na astenosfero. Velja prepričanje, da se geografski zemeljski poli ne premikajo, premikajo se samo zemeljske plasti. Ritmične oscilacije polov se dogajajo vsakih 5600 let, kar se tudi ujema s pojavom zadnjih ledenikov pred 14.700 in 28.000 leti. Današnji podatki govorijo o pospeševanju gibanja geografskega severnega pola (severni pol se je v letih 1900 - 1960 premaknil za 3m v smeri Greenlandije). V naslednjih dveh letih pa se je premaknil tudi za 3m, kar pomeni da se gibanje litosfere pospešuje. Teorija o gibanju polarne skorje (DAVIDSON – Secchini) pravi, da ko Zemljina polarna depresija doseže raven (določeno razmerje) ekvatorjevega premera, potem je polarna masa ledu (ekscentrična glede na polarno os) dovolj velika, da s pomočjo centrifugalne sile povzroči nestabilno dinamično stanje, ki potem sproži gibanje polarne skorje v smeri ekvatorja.

Einstein je definiral pojem ECD (Earth Crustal Displacement), ki pomeni odmik delov zemeljske skorje v različnih časih. Obstajajo dokazi, da se je zadnji tak odmik zgodil med leti 15.000 in 10.000 pr.n.št. Severni pol se je iz Hudson Baya premaknil v današnjo pozicijo v Arktičnem oceanu. Okrog leta 10.000 pr.n.št. se je tudi končala zadnja ledena doba, oceani so se dvignili, pojavila se je prva agrikultura neodvisno na večih lokacijah, ki pa so bile vse višje od 1500m nadmorske višine. Einstein je tudi dokazoval, da se v polarnih regijah konstantno nalaga led, vendar ne simetrično. Zemljina rotacija vpliva na te nesimetrično naložene mase ledu in proizvaja centrifugalno silo, ki nadalje pritiska na Zemljino skorjo. Centrifugalna sila se z maso povečuje in ko bo dosegla določeno stopnjo, bo povzročila premik Zemljine skorje stran od polov glede na celotno zemeljsko oblo. V zadnjih 100.000 letih se je severni pol Zemlje premaknil najmanj 5 krat.

Kometi/Meteorji

Kometi in asteroidi nimajo skupnih fizikalnih ali kemičnih lastnosti kot so reflektivnost in spekter. Očitno ne eksistirajo enotne identifikacijske karakteristike. Kot izvor pa pri asteroidih omenjajo notranje regije sončnega sistema, pri kometih pa zunanje. Po tej razlagi naj bi imeli različno kemično in spektralno strukturo.

Obstaja zelo trdna teorija, da so oboji ostanki eksplozij planetov. Tako naj bi pred 336 milijoni leti eksplodiral planet K (15 mas Zemlje). Od te eksplozije naj bi nastal zunanji pas asteroidov tipa C (železni, jekleni). Metalni asteroidi naj bi po trku pokončali 90% življenja na Zemlji. Ceres, Palla, Juno in Vesta naj bi bili meseci (Lune) tega planeta pred eksplozijo. Pred 65 milijoni let naj bi eksplodiral planet V (8 mas Zemlje, peti planet) tam, kjer je zdaj notranji pas asteroidov tipa S (kamni, železo). Ta eksplozija naj bi povzročila tudi izumrtje dinosavrov. Mars in objekt C sta bila meseca planeta V pred eksplozijo. Ostale manjše eksplozije njihovih mesecev naj bi se zgodile pred 38 milijoni leti (objekt E) in pred 16 milijoni leti (objekt D). Zadnja velika eksplozija naj bi se zgodila pred 3.2 milijoni leti (0.01 mase Zemlje, objekt C) v sedanjem notranjem asteroidnem pasu, ki naj bi tudi bil izvor današnjih kometov in manjših asteroidov. Število objektov v premeru večjih od 0.5km, ki so v dosegu Zemljine orbite, je več kot 2.000.

Do sedaj so identificirali preko 150 kraterjev, ki so jih povzročili trki kometov (1/3 kometi, 2/3 meteorji) ali meteorjev z Zemljo. Lokacija kometov je v dveh zunanjih krožnih oblakih okrog Sonca (Oort oblak, Kupierov pas). Znanstvenika Clube in Napier pravita, da Jupiter in Saturn včasih (v točno določeni medsebojni legi) preusmerita velike komete (primer - Chironov komet) v solarni sistem s krajšimi orbitami, ki potem lahko padejo na Zemljo. Kometi lahko s seboj prinesejo tudi različne oblike organizmov (teorija panspermia), ki potem vplivajo na biološko strukturo.

Kaj se zgodi, če recimo asteroid premera 10 km pade na Zemljo, poglejmo na naslednjem primeru: Trdni del v stiku z Zemljo ali pa že prej zgori in se trenutno uplini. Nastane krater velikosti okrog 180 km. Ognjena krogla se dvigne visoko v zrak in povzroči orkanski veter (hitrost preko 500 km na uro). Ognjeni zublji povzročijo, da se kisik in dušik spojita in nastanejo dušikovi oksidi, ki se v dotiku z vodo spremenijo v kislino. Kisli dež nato uniči vse morsko življenje v obalnem pasu. Prah v zgornjih plasteh atmosfere zastre Sonce za dolgo časa, fotosinteza se prekine, Zemlja se začne ohlajati, zelo verjetno nastopi ledena doba. Podoben efekt ima tudi padec asteroida v morje, kjer pa se ogromne količine vode zaradi toplote spremenijo v paro, ki v zgornjih plasteh atmosfere povzroči takoimenovani efekt tople grede. Ob samem trku ne smemo pozabiti na možne premike zemeljske skorje (ta itak plava), ki potem povzroči mnoge hude potrese (preko 9 po Richterju), vulkanske erupcije ter velikanske valove (Tsunami).

Nekaj takega se je zgodilo pred 75.000.000 leti, ko je več kot četrtnina vseh živih bitij naenkrat izumrla, vključno z vsemi dinosauro. Preživele so samo živali, ki niso bile težje od 25 kg. To obdobje karakterizira tudi visoka koncentracija Iridijuma (preko 50 geoloških lokacij po vseh Zemlji, kjer so našli nenormalno visoke koncentracije Iridiuma). Do nedavnega je za potrditev te teorije manjkal primeren krater iz tega obdobja, ki pa so ga leta 1990 le našli in to v Yukatanu. Trk naj bi se zgodil v plitkem morju, krater pa naj bi kasneje skoraj v celoti prekrili različni sedimenti.

Vulkani

Okrog cele Zemlje obstaja vulkansko/potresni pas, ki se imenuje OGNJENI KOLOBAR (Ring of Fire), kjer se najpogosteje pojavljajo potresi in vulkanski izbruhi. Slovenija je tudi v tem pasu.

Najznamenitejši izbruhi:

- 1883, Krakatoa, južno od Sumatre, štiri eksplozije, ki so se slišale tudi do 3000 milj stran. Našteli so 40.000 mrtvih, tretja eksplozija je odnesla dve tretjini otoka. Tsunami je bil visok 40m. Pepel se je vzdignil 75km visoko, količina pepela je bila 7.5km³. Energija, ki se je sprostila je imela moč 150Megaton., erupcija pepela je zmanjšala sončno energijo za okrog 10% in naslednje leto je bilo v Evropi tudi poleti zelo mrzlo.
- 1815, vulkan Tambora, otok Sumbawa, 60km³ pepela v zrak. 10.000 mrtvih pozneje še 80.000 mrtvih od lakote. Naslednje leto se je klima po svetu zelo spremenila. To leto je bilo znano kot leto brez poletja. Pepel od erupcije je zmanjšal sončno energijo na Zemlji za okrog 20%.
- 150 pr.n.št., vulkan TAUPO, Nova Zelandija, 90km³ pepela, prekril 12cm globoko cel severni otok
- 1486 pr.n.št. eksplodiral otok Santorin v Egejskem morju, eksplozija je imela moč od 300 - 450MT, 22.000 krat večja od atomske bombe na Hirošimo, Tsunami je bil visok 230m in ta naj bi Mojzesu omogočil prehod po dnu morja.
- Mt. Mazama, ZDA, lava je prekrila Zemljo 45km okrog vulkana, pepel je prekril celotno Severno Ameriko. Ostanek je jezero Crater lake.
- 70.000 pr.n.št., Vulkan TOBA, 11miliard ton pepela se je sprostilo 30km v zrak.

Raziskave nakazujejo, da se najmanj enkrat v sto letih pojavi dovolj velik vulkanski izbruh, ki potem malo ohladi Zemljo za nekaj let. Pred 10.000 leti je bil velik del Evrope in Severne Amerike pod ledom, celotna povprečna temperatura na Zemlji pa je bila samo 5^oC manj od povprečja. Vendar je na to temperaturno spremembo vplival premik polov (zemeljske skorje).

Potresi:

Podatki govorijo, da se število katastrofalnih potresov v zadnjih letih povečuje.

Tabela potresov na svetu v zadnjem obdobju:

Magnituda	Obdobje	Obdobje	Obdobje
	1984 – 1988	1989 – 1993	1994 – 1999
7.0 - 7.9 R	45	67	72+

Za obdobje zadnjih deset let je karakterističen hiter porast rušilnih potresov po vsej širini Ognjenega Kolobarja na Kitajskem, v Južni Ameriki, Afganistanu, Iranu, Turčiji, Taiwanu,...

Za naš prikaz so zanimivi tudi astronomski koledarji starodavnih civilizacij:

Azteki so verjeli, da bo Sonce nekega dne prenehalo oddajati življensko energijo in da bo takrat prenehalo eno obdobje Sonca (sedaj smo v petem). Zato so tudi izvajali velika žrtvovanja (v eni noči so lahko pobili tudi do 50.000 ljudi), da bi ta čas podaljšali ali prestavili. Dneve so šteli po dveh koledarjih enega po 365 dni in drugega po 260 dni. Vsak dan je tako imel dve imeni in ista kombinacija imen se je pojavila samo vsakih 52 let. To obdobje se je imenovalo azteško stoletje. Takrat so tudi zapustili svoja mesta, se odpravili v hribe in opazovali zvezde v ozvezdju Plejad - simbol kačjega repa, ko bo to ob polnoči prečkalo južni meridian in če se bo to zgodilo, se nebesa še niso ustavila in Sonce bo zjutraj zopet vzšlo. Naslednji dan so s kurjenjem ognja praznovali začetek novega stoletja.

Maye so imeli astronomske koledarje, ki podajajo mnoge planetarne cikle. Ti tudi govorijo o spremembi maagnetnega pola okrog leta 2000, ki se bo končal leta 2012. Njihov koledar ima mnoge podobnosti s tibetanskim astronomskim koledarjem, afriškim (DOGONci imajo štiri koledarje: solarni, lunarni, Venerin in človeški), indijskim (Vede: osnova kozmični cikli – yugas, hindu astrologi so uporabljali števila 27 hiš, 13 stopinj in 20 minut, ki so osnova mayevskega koledarja), hebrejskim (instrukcije za gradnjo oltarjev..) tako da obstajajo domneve, da imajo isti izvor. Maye so tako kot Azteki verjeli, da so v preteklosti obstajala štiri obdobja Sonca in da smo zdaj v končnem petem.

V njihovem koledarju ima solarno leto 365,2420 dni. Gregorijanski koledar iz leta 1582 določa leto na 365,2425 dni (papež Gregor XIII). Maya koledar je tudi določil čas obhoda Lune okrog Zemlje – 29,528395 dni, pravilno je 29,530588, vseboval pa je tudi točne izračune sončnih in luninih eklips. Venera je zvezda večernica in zvezda jutranjica, Venerino leto traja 224,7 dni. Venera vzide na točno določenem mestu na nebu vsakih 584 dni. Na tej osnovi so tudi izračunavali določena obdobja: sveto leto Tzolkin: 260 dni, razdeljeno v 13 mesecev po 20 dni, korekcije znotraj teh osnovnih kalkulacij so bile tako natančne, da so dovoljevale napako v velikosti največ 1 dan na 6000 let; Haab traja 365 dni.

Za lažjo predstavo so uporabljali pojem **Dolgi cikel (Long count)** ki je štel preostanek časa od začetka tekočega cikla in **Veliki cikel (Great cycle)**, ki traja 1.366.560 dni, sedanji cikel se je začel 13. avgusta leta 3114 pr.n.št. (rojstvo Venere, mesec je trajal 20 dni, leto ali tun 360 dni in daljša obdobja katun 7200 dni ter 144.000 dni baktun), končal se bo 22. decembra leta 2012. Za 2 x 260 dni se razlikuje od dolgega cikla (najmanjši cikel je 11.5 let) pojavljanja sončnih peg, ki ga je odkril Maurice Cotterell leta 1986. Številka 13 je tu imela magični pomen, tako so verjeli da se bo po Rojstvu Venere po 13 baktunih svet končal.

Tudi **Egipčani** so poznali zelo natančen koledar, za katerega pa so odkrito govorili, da so ga podedovali od bogov. Predvsem so veliko vedeli o Siriusu in o Sothic(Sirius) ciklu. (**SIRIUS - Sept- dog star – pasja zvezda, pasji dnevi, pojavi se na nočnem nebu na koncu julija v ozvezdju psa**) je stacionarna zvezda s 365,25 dnevni ciklom pojavljanja na nočnem nebu, Egipčani so jo istovetili z boginjo IZIS (sestra Osirisa in mati HORUSa), dvojna zvezda, Horus naj bi po rojstvu ostal blizu mame (dweler in Sept), tako piramidni teksti nakazujejo na dvojnost te zvezde. Res je da lahko vidimo samo SIRIUS A, ne pa tudi SIRIUS B, ki kroži okrog (50 letni cikel). Sirius B je bil poznan svetu šele leta 1862. Na misterij Siriusa se veže tudi izročilo s podobno vsebino plemena DOGONov iz Afrike.

Koledar je imel osnovo v času, ko je Sirius prvič po nekem času (365,25 dni) zopet vzhajal na istem mestu na vzhodnem delu neba. Ta dan je bil tudi prvi dan novega leta, ki so ga izračunavali svečeniki Heliopolisa in ga obznanili pravočasno vsem prebivalcem, tako da so lahko vsi pravočasno praznovali prihod novega leta.

Perzijski Mitraični koledar vsebuje 3.000 letne cikle, zadnji se bo končal tragično na koncu tega stoletja. Zadnji cikel **Druidskega** 500 letnega cikla je leto 2000.

Na te koledarje se veže za nas izredno zanimiv datum, ki ga omenjajo mnoge prerokbe:

- 23/12/2012: sedem planetov + Zemlja + Sonce + Luna bodo poravnani v isti črti.

Dogodek, ki v MAYA koledarju označuje konec petega obdobja Sonca (konec 13. - baktuna velikega cikla - vsakih 5125 let). Astronomsko v tem času - zimski solsticij, zjutraj, se Sonce nahaja v točno določeni poziciji Mlečne steze, glede na horizont - ki se imenuje TEMNI POMIK (dark rift). Sonce v zimskem solsticiju ima svoje božanstvo imenovano Hunalpu - Prvi oče.

Celotna Mlečna steza takrat tudi “sedi“ nad celim horizontom. “Dark rift” ima mnoge pomene - Črna cesta, Cesta v podzemlje, usta kozmične pošasti, iz katere se potem rodi Kozmična mati (Prva mati) - velikokrat v obliki jaguarja, žabe ali kače. Mitološko se tu združita Prvi oče in Prva mati in nastopi nova doba - novi veliki cikel. Celoten pojav je v bistvu pogojen s precesijo in ta cikel se ponovi v približno 26.000 letih.

Oba datuma so MAYE verjetno prepisali od TOLTEKOV, starodavnega ljudstva na ozemlju srednje Amerike, za katere pa se ne ve od kod so prišli in za kaj in kam so kar na hitro izginili.

Mnogi napovedovalci prihodnosti so vezali svoje prerokbe tudi na zgoraj našeta dejstva. Zanimivo pri vsem tem pa je, da so vse prerokbe govorile o velikih spremembah ravno v našem sedanjem času.

Tudi mnoga ljudstva v svojih starodavnih zapisih oznanjajo propad sveta ob koncu tisočletja in prihod novega odrešenika. (Kristjani: ponovni prihod Kristusa, sodni dan, Islamci: prihod Muntazarja, naslednika Mohameda, Azteki/Maya: ponovni prihod njihovega boga Quetzalcoatl, Sijuksi: mož v rdečem bo prišel iz vzhoda, Indonezijci: duhovni kralj bo prišel iz zahoda, Hopi indijanci: pravi beli brat z rdečo kapico bo prišel iz vzhoda, Budisti: čas prihoda novega bude Maitreje (svetovni združevalec - prijatelj) je zelo blizu, Hinduisti: Kalki ali Javada, deveti in zadnji avatar bo prišel iz zahoda, Japonci: šintoisti in budisti govorijo o prihodu Maitreje po 8/8/88, Judaisti: prišel bo resnični mesija boga Yahwe-ja, Šiiti: dvanajsti imam, zadnji verski voditelj bo prišel pred sodnim dnem, Sufijci: Khdir, mistični vodja islamskega verskega podzemlja se bo kmalu vrnil.

In kaj pravijo starodavne prerokbe, lahko razberemo iz naslednjih zapisov.

Kabalistične-Hermetične šole starega sveta predvidevajo konec sveta po koncu 7000 letnega cikla, to je leta 2000 (2004).

Tibetanci pravijo, da se bo to zgodilo po 14. inkarnaciji njihovega patrona Chenrezija kot Dalai Lama, ki bo tudi zadnji Dalai Lama.

King Surid(po Masoudiju, naj bi on zgradil veliko piramido) je v sanjah videl konec sveta v obliki ognja, ki pride iz konstelacije LEV.

Sveti Malachias (12.stoletje) naj bi v transu napovedal vse bodoče papeže, ki naj bi jih bilo 111. Po Janezu Pavlu II pride na vrsto papež iz Italije Gloria Olivae (LEO XVI.), za njim pa Petrus Romanus, ki bo tudi zadnji papež in ta bo po katastrofi tudi preselil sveti sedež. (Po nekaterih raziskavah naj bi si ta seznam izmislil benediktanski menih Arnold Wion leta 1590).

Buddha pravi, da se kolo dharme mora na novo pognati vsakih 2500 let, kar pomeni zopet okrog leta 2000.

Hindu prerokbe: Apokalipsa je naravno končanje sveta vsake dobe. Naša doba je četrta Kali doba. Po vsaki apokalipsi se začne nova doba. Bog Vishna se bo kmalu pojavil kot Kalki, beli konj in uničil bo sedanji svet.

Islamske prerokbe: govorijo o katastrofi, ki bo prišla iz neba, o dimu, ki bo prekril nebo za 40 dni, o noči dolgi tri noči, o Soncu ki bo vzšlo na zahodu, o orkanskem vetru, o ognju, o vojni, o zadnjem dnevu.

Sumerci: najstarejša poznana civilizacija, na ozemlju Mezopotamije, stara okrog 6000 let. Miti govorijo o ljudstvu Anunnaki, ki so prišli iz vesolja s planeta Nibiru, ki vsakih 3600 let pride v orbito med Marsom in Jupitrom. Ta čas naj bi zopet nastopil zelo kmalu. Vse znanje Sumercev izvira od njih. Njihov ep o vesoljnem potopu govori o dveh polbratih ljudstva Anunnaki prvemu Enlilu, ki je hotel uničiti vse svet in o Enkiju, ki je Ziusudro (Noe) naučil, kako naj zgradi barko, s katero bo rešil sebe in družino pred potopom. Enki je imel tudi nalogo, da je naredil Adama po svoji podobi....mnogo mnogo let pred potopom.

Hopi indijanci (Prvi ljudje, potomci Mayev, civilizacije MU) pravijo, da se nam v sedanji četrti dobi bliža tretja svetovna vojna, sprememba polov, potresi, vulkanski izbruhi in konec poznanege sveta. Njihov predstavnik Thomas Banyaca je o tem govoril v OZN leta 1992. Prvo dobo je uničil ogenj, drugo led, tretjo povodenj (potop). Po sedanji četrti dobi prihaja peta (Doba iluminacije, ki sovpada z začetkom dobe Vodnarja). Za njo bo prišla še šesta doba (Doba prerokb in razodetij) in zadnja sedma (Doba zaključka). Hopi Indijanci tudi verujejo, da so potomci ljudstva, ki je na Zemljo prišlo iz ozvezdja Plejad, Plejade pa so naselili prišleki iz Lyre, prstana Nebula. Ozvezdje Lyra so imenovali Oko boga.

Prerokbe ljudstva Onondaga, predstavnik Leon Shenandoah, govori o koncu sveta okrog leta 2000, ko bo prišel veliki veter in počistil. O teh prerokbah je govoril v OZN leta 1985.

Prerokbe Mohawk Indijancev (Onkwehonwe) sedme generacije govorijo o pticah, ki padajo z neba, mrtvih ribah v rekah, posušeni drevesih.

Prerokba O Sedmih ognjih Anishinabe, kjer je sedem prerokov prišlo k ljudem, ki so mirno živeli na severovzhodni obali Severne Amerike in vsak od njih je povedal eno prerokbo.

Prerokba Chippewa Indijancev govori o katastrofi in o globalni vojni.

Prerokba Cherokee Indijancev je bolj specifična in govori o štirih rasah (beli, črni, rumeni in rdeči), vsaki na enem koncu sveta (štiri smeri) in vsaka je dobila v hrambo 2 kamniti tabli z originalnim učenjem. Rdeča rasa je dobila v čuvanje Zemljo in vsa znanja o Zemlji, ki se jih morajo vsi naučiti. Rumena rasa je šla na jug in dobila v hrambo veter in vsa znanja neba in dihanja in kako doseči verski napredek. Na zahod je odšla črna rasa, ki je dobila v hrambo vodo, kot glavni element vseh drugih elementov in vsa znanja o vodi. Na sever je odšla bela rasa, ki je dobila v hrambo ogenj in vsa njegova znanja. Ogenj je center mnogih stvari.

Kamnite table rdeče rase hranijo Hopi Indijanci v Arizoni (Four Corner Area, Third Mesa), kamnite table črne rase hrani Kukua pleme ob vznožju planine Kenya, kamnite table rumene rase hranijo Tibetanci in kamnite table bele rase hranijo v Švici. Zanimivo pri tej zgodbi je, da tibetanska beseda za Sonce pomeni luno pri Hopi Indijancih in obratno, in da se vse table hranijo visoko v gorah. Seveda tudi njihove prerokbe govorijo o veliki vojni in globalni katastrofi. Glavni govorec o teh prerokbah je Thomas Banyaca.

Inka prerokbe: nekje visoko v Andih (nad 4000 m n/m) prebivajo zadnji potomci Inkov, ki se imenujejo Q'ero šamani. Njihova skrivna prerokba – pachacuti govori o veliki spremembi, ki se bo zgodila v našem času in ki bo svet prevrnila na glavo.

Znani preroki, ki so napovedovali kataklizme in globalne spremembe v našem času

Prerok Daniel je živel v 6. stoletju pred našim štetjem (Kralj Baltazar, Babilon). Okrog leta 551 pr.n.št. je začel sprejemati preroška razodetja, ki jih je opisal v verzih. Napovedal je III. svetovno vojno med vzhodom in zahodom okrog leta 2000, ki bo trajala okrog 30 let. To obdobje je podrobno opisal, pa tudi kasnejša vse do prihoda odrešenika.

Berosus (150 pr.n.št.) Eden izmed največjih mistikov in znanstvenikov tiste dobe. Najbolj so ga častili Grki (Seneca) in njegove napovedi bodočnosti so bile zmeraj pravilne. V grščino je prevedel zgodovino Babilonije, skupaj z Epom o Gilgamešu. Pripovedoval je tudi o amfibijskem ljudstvu, ki je prineslo kulturo na Zemljo. Njihov najbolj znani predstavnik je bil Oanes, omenjen v mnogih starodavnih mitih.

Hermes Trismegistus, živel je v Aleksandriji v prvem stoletju našega štetja. Znan po delu HERMETICA. Po nekaterih virih je živel mnogo prej, za časa prvih egipčanskih vladarjev RA, IZIS,...v letih 10.500 pred našim štetjem. Ustanovil je Egipčansko mistično šolo. Napovedal je mnoge spremembe.

Kate-Zahl (100 pr.n.št.) največji mistik Toltekov, živel v svetem mestu Tula v centralnem Meksiku, napovedal je prihod Špancev, propad Azteške kulture, vojne okrog leta 2000, novi svet po vojni.

Y'shua bar Joseph (4 pr.n.št. do 29 n.št.), nekateri ga imajo za Jezusa Kristusa. Med sedmim in tridesetim letom je večino časa preživel na vzhodu (Kašmir, Indija, Tibet), kjer so ga podučevali o vseh znanjih. Oznanjal je velike katastrofične dogodke ob koncu tisočletja.

Janez Evangelist, avtor apokaliptične knjige Razodetje, ki jo je napisal v letih 81 - 96 n.št. v zaporu na otoku Patmos. Za konec 20. stoletja je napovedal katastrofična dogajanja, vojno med vzhodom in zahodom, prihod antikrista (Abaddon pri Hebrejcih, Apollyon pri Grkih, Exterminator v latinščini), konec znanega sveta, prihod odrešenika in nastanek novega božjega sveta.

Mama Shipton se je rodila kot Ursula Sontheil leta 1488 v votlini blizu reke Nidd v North Yorkshire, Anglija (čas Henryja VIII). Ker je bila že ob rojstvu zelo grda in neobičajna (velika glava) so govorili, da je hudičeva hči. Že zelo zgodaj je kazala paranormalne sposobnosti. Svoje prerokbe je napisala v obliki pesem. Za današnjo dobo je napovedala katastrofe v obliki kometa, vojn, zamenjave polov, poplav, potresov.

Nostradamus-Michel de Nostredame (1503-1566), napisal Les Propheties (sedem poglavij ali stoletij, vsako ima sto listov - napovedi, razen sedmega, ki jih ima samo 42). Po njegovi smrti so izdali še 3 poglavja. Do sedaj je NOSTRADAMUS najbolj znan napovedovalec bodočnosti. Ko je napisal svoje napovedi, kjer je bila vsaka na svojem listu, je vse liste vrgel v zrak in jih po tem pobral s tal in tako zamešal vrsti red, da se ne bi točno vedelo za katera obdobja so določene napovedi. Interpretacija stoletja 10, lista 72 lahko pomeni, da bo komet premera 1200m zadel

Zemljo sept 1999 nekje zahodno od Azorskih otokov. Viden naj bi bil že 11. avgusta, ob jesenskem enakonočju. V primeru drugačnega tolmačenja letnic, ki jih je podal, lahko pridemo do istega dogodka okrog leta 3755 in 3797.

Napovedal je tudi premik zemeljskih polov okrog leta 2000 (konec sedmega mileniuma), potrese, ki bodo trajali več dni, poplave in nato dolgoletno svetovno vojno ter preobrazbo duha. V bistvu je Nostradamus z navedbo konkretnih letnic zelo "kiksalski", če jih povzamemo direktno (zmotil se je štiri krat od petih navedb letnic).

Zelo dobro pa je zadel dogajanja. Njegovi primerjalni viri so verjetno bile biblijske prerokbe, pa tudi **De Mysteriis Egyptorum**.

Helena P. Blavatsky (1831-1891): priznana ruska okultistka, potovala po vsem svetu, raziskovala starodavne civilizacije, vzhodni misticizem. V svoji knjigi The Secret Doctrine omenja Atlantido, informacije o njej pa naj bi prevedla iz starodavne knjige modrosti (Book of Dzyan). Njena knjiga naj bi bila tudi osnovno delo za vse teozofske razprave o nastanku in propadu starodavnih civilizacij.

Edgar Cayce (1877-1945): Največji prerok 20. stoletja. Znan po svojih diagnozah na daljavo, ki jih je izpovedoval v spečem transu; po prerokbah o koncu sveta, po opisovanju Atlantide. Okrog leta 2000 napoveduje, da se bodo zemeljski poli premaknili in s tem tudi Arktika in Antarktika. Vulkani se bodo prebudili (Ko se zbudi Vezuv, se bodo spremembe začele hitro dogajati). Zgornji del Evrope bo izginil v enem trenutku. S. Amerika se bo razcepila na zahodu do Floride. Japonska bo izginila v morju; nastopila bo preobrazba duha. Podrobno je pripovedoval o Atlantidi in egipčanski civilizaciji, ki je skupaj z Atlantidi zgradila Sfingo in Veliko Piramido, kjer so tudi skrili vse dokumente o Atlantidi in o civilizacijah pred njo ter o katastrofah, ki so te civilizacije uničile (legenda o ptiču Feniksu). V času nekje okrog leta 2000 tudi napoveduje, da bo odkrita skrivna shramba dokumentov o prejšnjih civilizacijah in tudi o vzrokih za prejšnje katastrofe.

Sodobni preroki:

Josyp Terelya iz Ukrajine, preživel je 23 let v ruskih zaporih, zdaj živi v Kanadi.

Napisal je preko 200 prerokb. Mnoge imajo apokaliptično osnovo, potrese,, Govoril je tudi v Beli hiši.

Tudi avstralski aborigin Guboo Ted Thomas govori o apokaliptičnih dogodkih, velikanskih valovih, potresih.

Ruth Montgomery (1979), njeni verski vodiči (Arthur Ford, višji duhovi,..) govorijo o premikih zemeljskih polov za 40 stopinj v smeri severovzhoda. Južni pol naj bi tako postala lokacija severno od Urugvaja, blizu brazilskega mesta Porto Alegre, severni pol pa par sto km vzhodno od Tokia.

Prerokbe iz Fatime (1917), sporočilo, ki ga je v španski vasi Fatima od Marije sprejela pastirica Lucija (takrat 11 letnica), prerokbe o koncu sveta ob koncu tega stoletja, njeno sporočilo ni bilo nikoli do konca razkrito, hranijo ga v Vatikanu.

Richard W. Noone (1982): Znanstvenik, ki je napovedal globalne katastrofične spremembe ob pozicioniranju planetov maja leta 2000 in seveda tudi on kiksnil.

Lori Adaile Toye 1996), skozi transmisijo arhangelov, učiteljev kot so Eel Morya, Kuthumi, Lady Nada in ostalih svetih bitij napoveduje konec tega sveta in podrobno opisuje spremembe, ki se bodo zgodile po vsem svetu v naslednjem stoletju. Izdaja knjige in zemljevide o teh spremembah.

Gordon-Michael Scallion (1997): najbolj znani živeči prerok konca 20. stoletja v ZDA. Napoveduje globalne katastrofične spremembe, ki so mu jih v sanjah podali njegovi “vodiči”. Izdaja knjige in zemljevide o teh spremembah.

Aron in Doris Abrahamsen sta v svoji knjigi The New Earth podala nov zemljevid ZDA in sveta.

Mary Summer Rain je v knjigi Daybreak podala več novih zemljevidov, ki prikazujejo spremembo polov, potresna območja,...

Dolores Cannon je napisala več knjig o Nostradamusu, ki vsebujejo mnoge informacije o kataklizmi po spremembi Zemljinih polov. V njenih knjigah so tudi zemljevidi bodočega sveta.

Ashton Pitre znan po sprejemanju sporočil od svetnikov, device Marije, itd je tudi obznanil svoj zemljevid bodočega sveta.

Obstaja še preko 20 različnih avtorjev, ki so narisali svoje zemljevide o geoloških spremembah, ki naj bi se začele dogajati zelo kmalu. Vsi ti zemljevidi bodočega sveta imajo mnoge podobnosti, pa tudi velike razlike. Mogoče razlike nastajajo zaradi časovne neuskkljenosti, kdaj bodo ti zemljevidi veljali, kajti katastrofične spremembe naj bi se začele dogajati okrog leta 2000 in naj bi trajale tudi 100 in več let. Opazno je, da je zelo malo novejših prerokov iz vzhoda, ali pa nam ti podatki niso dostopni. Najbolj znana prerokba iz Jugoslavije je knjiga Kremanske prerokbe začetek 20. stoletja). Tu so napovedane tudi obe svetovni vojni, partizani, vojna na Balkanu, prevlada rumene rase, prihod odrešenika.

In kaj naj povemo na koncu? Kaj se bo zares zgodilo? Ali bo prišlo do katastrofalnih geoloških sprememb v bližnji bodočnosti? Odgovor je tu, zelo blizu pred nami. In vsi mi smo sami izbrali, da smo se rodili v tem času.

**KOT ZGORAJ JE SPODAJ
KOT JE BILO JE SPET
KOT JE ŽE PREJ
BO FENIKS ZNOVA POLETEL**